

[Knud Hansen.]

jo den Slags Ting, man ikke faar at vide. Jeg ved ikke, om der er Folk inden for Højfinansens, som trækker i Traadene.

Men det, der har forundret mig ikke saa lidt, er, at det ærede Medlem Hr. Rager ikke har kritiseret f. Eks. Aktieselskabet Østsjællands Elektricitetsværker, naar de har udlagt deres Ledninger og strakt dem længere og længere ud for at faa et større Omraade at forsyne. Det ærede Medlem har heller ikke kritiseret, at der har været Forhandlinger mellem Kolding Oplands Elektricitetsforsyning og Aabenraa-Værket om at faa en Ledning derimellem. (*Rager: Nej.*) Nej, det har det ærede Medlem ikke kritiseret. (*Rager: Det kan ikke kritiseres.*) Det er muligt, at det ikke kan kritiseres ud fra det ærede Medlems Synspunkt. Men da der blev Tale om at lægge en Ledning mellem Værkerne i Kolding, Fredericia, Vejle og Horsens, mødte det ærede Medlem med sin Protest og med sin kraftige Henstilling til Ministeren. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse gengive et Par Ord af denne Henstilling.

„Jeg skal naturligvis“, siger det ærede Medlem, „ikke her gaa ind paa en Detailkritik, min Hensigt er kun at henlede den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa, at nu er det det yderste Øjeblik — jeg er bange for, at det maaske kan blive for sent. Men jeg vil gerne her fra dette Sted anraabe om Hjælp fra dem, der kan hjælpe.“

Deretter henvender det ærede Medlem sig til de Landboere, som har Marker, hvorover der kan være Tale om at trække denne Højspændingsledning, og beder dem om at kræve Ekspropriationer, og saa siger han, at naar de gør dette, kan de derved sinke Sagens Udvikling, hvilket vil medføre, at Elektricitetskommissionen allerede i sin nuværende Skikkelse kan gøre en væsentlig Indsats i denne Sag.

Hvis ikke denne væsentlige Indsats fra Elektricitetskommissionens Side skulde betyde, at den skulde sabotere hele dette Arbejde, ja, saa ved jeg ikke, hvilken Indsats det skulde være, Elektricitetskommissionen skulde gøre.

Men det, der er det betænkelige ved denne Sag, er dette, at man vil, at der skal være et saadant Elektricitetsraad, der skal have en saa stor Beføjelse ikke blot paa det rent tekniske, men ogsaa paa det økonomiske Omraade, at det skal bestemme, f. Eks. hvad de bestaaende Elektricitetsværker

maa foretage sig. Dette Raad skal bl. a. bestemme, hvilke Maskiner, hvilke Apparater og hvilket Materiel der maa sælges her i Landet til Elektricitetsværkerne. (*Rager: Hvad for noget? Det er ganske galt!*). De skal kunne bestemme, om et Værk maa udvides, og paa hvilken Maade Udvidelsen maa ske, eller om Elektriciteten skal købes fra andre Værker. Jeg nærer ikke ringeste Tvivl om, at hvis dette Raad havde været nedsat paa dette Tidspunkt, da f. Eks. Slagelse og Sorø vil forbinde deres Værker med en Ledning, saa vilde Raadet have sagt: Nej, det maa I ikke, hvis I har Brug for mere Elektricitet, hvis I trænger til Reserve, saa kan I købe fra Aktieselskabet Østsjællands Elektricitetsværker. (*Rager: Nej, der er helt galt forstaaet.*) Det er kedeligt nok, at det ærede Medlem ikke kan forstaa det; men vi er andre, der nok kan forstaa det. Naar det ærede Medlem henviser til, at man ved et Møde, som Elektricitetsværkerne holdt i Sommer, har tiltraadt Planen, saa vil jeg sige, at det, der skulde foretages, blev skitse-mæssigt refereret, og det er paa det Grundlag, man har tiltraadt; men man havde ikke faaet rigtig Føling med, hvad det var, der egentlig skulde ske. Da man først havde faaet Føling med, hvad der skulde ske, saa holdt de kommunale Elektricitetsværker et Møde den 11. Oktober og protesterede da saa at sige enstemmigt imod, at man skulde have dette Raad med den Beføjelse. Købstadforningernes Bestyrelse har ogsaa protesteret herimod.

Det har jo ogsaa været paataænkt, at der for Jyllands og Fyns Vedkommende skulde dannes et Selskab til Fremskaffelse af Elektricitet. Det kunde maaske tage Elektricitet fra enkelte Værker, men det, som har været Hovedplanen, var dette, at der skulde kun være to Værker, om jeg saa maa sige, i Nordjylland, i Aalborg og Aarhus, og et i Sønderjylland, nemlig i Aabenraa, og et i Odense, og i øvrigt skulde alle de Værker, der nu er, kun være Transformatorstationer, Omformestationer. Saaledes er Planen, og jeg nærer ikke Tvivl om, at naar man fik det Selskab, som skulde skaffe Elektricitet, noget fra Tyskland maaske, og maaske noget andet fra Norge og Sverige, blev det et rent kapitalistisk Selskab, og Resultatet vilde sikkert blive, at Kommunernes Indflydelse paa Elektricitetsforsyningen gled dem fuldstændig ud af Hænderne, og det blev Raadet, der bestemte, hvem der skulde have Forsyningerne. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Resultatet vilde